

மலர் -5 இதழ் 2

KAAVYA TAMIL ISSN 2277 - 9221
விலை ₹ 100

காவ்யா தமிழ்

கலை, இலக்கியம், பண்பாட்டு பன்னாட்டுக் காலாண்டிதழ்

பாரதிதாசன்
125

சிறப்பு இதழ்

மா. அரங்கநாதன், பா. விசாலம்,
குப்பிலி பத்மா *சிறுகதைகள்*

ந. முருகேசபாண்டியன் *முகல்*
30-க்கும் மேற்பட்ட
கட்டுரைகள்

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து
காணும் பாரதிதாசன்

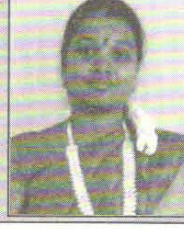
கே. ஏ. குணசேகரனின்
பலி ஆடுகள்

விசாரணை
திரைவிமர்சனம்

புலவர்களே புரவலர்கள்

முனைவர் க.முத்தழகி

“புவி ஆளும் புரவலர்களே
கவி பாடும் கவிஞர்களே.”

என்னும் வரிகளுக்கு ஏற்ப, சங்ககால இலக்கியங்களில் மன்னாளும் அரசர்கள் கவிபாடும் புலமை பெற்று இருந்தனர். சேர, சோழ, பாண்டியர்கள், கல்வி, வீரம், கொடை புலமையெனச் சிறப்புற்று இருந்தனர். அவர்களில் கோப்பெருஞ்சோழன் புலமைத்திறனை ஆராய்ந்து அறிய முனைவதே இவ்வூய்வின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

கோப்பெருஞ்சோழன்

சோழநாட்டை உறையூரிலிருந்து ஆட்சிப் புரிந்தோனாக அறியவருபவன் கோப்பெருஞ்சோழன். “பெருங்கோக்கிள்ளி” (புறம் - 67) என்று இவன் பெயரைப் பிசிராந்தையார் தம் பாடலில் குறிப்பிட்டுப் பாடுவதனால், அதுவே இவனுக்கு இயற்பெயராயிருந்து, அதன் படி கோப்பெருஞ்சோழன் என்ற பெயர் சிறப்புப் பெயராக வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உள்ளது. “பெருங்கோக்கிள்ளி” என்ற பெயரைப் போலவே “தேர்வண்கிள்ளி” (புறம் - 220) என்ற பெயரும் இவனைக் குறித்துப் பொத்தியார் பாடலில் பொருந்திக் கூடியதாகவே இவனது இயற் பெயர் அமைந்திருந்ததென்றும் தெரியவருகிறது.

கோப்பெருஞ்சோழன் என்ற இவன் பெயர் முழுமையாகப் பிசிராந்தையார் பாடலிலும் (புறம் - 212) “பெருஞ்சோழன்” என்ற அளவில் பதிற்றுப்பத்தின் ஒன்பதாம் பத்திலும் ஆட்சி பெற்று வந்துள்ளது.

கோப்பெருஞ்சோழன் - பிசிராந்தையார் என்னும் புலவனுடன் பார்க்காமலே ஒருவரை ஒருவர் நட்புக் கொண்டிருந்தனர் என்பர். பிசிராந்தையார் பாண்டி நாட்டுப் பிசிரர் என்னும் ஊரில் இருந்து வருகையில் கோப்பெருஞ்சோழனுடைய ஆட்சிநலம், அறிவு நலம் கேள்வியுற்று, மன்னன் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டார். அவர் உடல் பாண்டிய நாட்டில் இருந்தாலும், அவரது உயிர் உறையூரிலிருந்தது. சோழன் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டமையால், யாரேனும் தம்முடைய வேந்தன் யாரென்று பிசிராந்தையாரிடம் கேட்டால், “எம் வேந்தன் கோப்பெருஞ்சோழன்” என்றே கூறியுள்ளார்.

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பான் செக்கர்ஸ் மகளிர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.

வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தப் பொழுது கோப்பெருஞ்சோழன் தன் அருகில் பிசிராந்தையார் வந்து அமருவார் என இடம் ஒதுக்கி அமர்ந்து இருந்ததாகவும், அவர் உயிர் நீத்த பிறகு அவர் கூறியது போல் பிசிராந்தையார் வந்து அமர்ந்து உயிர் நீத்தார் என்பதும் இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

புலவர் தோழன்

புலவனாய்த் திகழ்ந்த இவன் இயல்பான உணர்வோடு புலவர்களுடன் அன்புடன் பழகி வந்தார். புல்லாற்றுார், எயிற்றியனார், பொத்தியார், கண்ணகனார், கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார் இவர்களுடன் நட்புக் கொண்டதுடன் தானும் நட்புடன் இருந்தார். இந்நால்வரும் பொத்தியார் உடனான நட்பினை மிகவும் போற்றியுள்ளார் என்பதை “பொத்தியாண்ட ‘பெருஞ்சோழன்’” என வரும் பதிற்றுப்பத்தின் (9) பதிகத்தால் அறியலாம்.

“கோழி யோனே கோப்பெருஞ்சோழன்
பொத்தி ணன்பிற் பொத்தியோடு கெடுகி
வாயார் பெருநகை வைகலு நக்கே”
(புறநானூறு - 212)

என்னும் பாடல்வரிகள் கோப்பெருஞ்சோழன் புலவர்களும் நட்புக் கொண்டிருந்தமையை அறியமுடிகிறது.

கோப்பெருஞ்சோழனின் படைப்புகள்

மன்னாளும் அரசனாய் வீளங்கியவன், கவிப்பாடும் புலமைப்பெற்று இருந்தார் என்பதனை, அகத்திணைச் சுவையில் இவர் பாடிய அழகிய பாடல் குறுந்தொகையில் அமைந்துள்ளது. (20, 53, 129, 147) அறியலாம். இந்நான்கு பாடல்களில் வரைவு நீட்டித்தல், தலைவன், தலைவியின் பிரிவாற்றாமல் பற்றியும், தலைவன் கனவு காண்பதைப் பற்றியும் அழகுற சித்தரித்துள்ளார்.

தலைவன் தலைவியின் பிரிவாற்றாமல்

தலைவன் ஒரு பெண்ணின் அழகினைக் கண்டு, அவள் வயப்பட்டதைத் தன் தோழனிடம் கூறுவதாகக் கோப்பெருஞ்சோழன் படைத்துள்ளமை ஆராயதக்கதாகும். இதனைத் தன் புலவன்மையில் குறிஞ்சித் திணையில் கூறுவதாவது,

“எலுவ சிறாஅர் ஏழுறு நண்ப
புலவர் தோழ கேளாய் அத்தை
மாக்கடல் நடுவண் என்னாள் பக்கத்துப்
பசுவெண் திங்கள் தோன்றி யாங்குக்
கதுப்பு அயல் விளங்கும் சிறுந்துதல்
புதுக்கோள் யானையின் பிணித்தற்றால் எம்மே”

(குறி.தலைவன் கூற்று: ப-129)

தலைவன் தலைவியைக் காணுகிறான். அவள் அன்பினில் அவளை விட்டுப் பிரிய முடியாமல் வருத்தமடைகிறான். அவளது அழகை வர்ணனை செய்கிறான். எட்டாம் நாள் பிறைச் சந்திரனைப் போல் அவளது நெற்றி அழகாக இருக்கிறது என்றும், அவளது அழகினைக் கண்டு, வியந்து அதில் இருந்து விடுபட முடியாமை என்பது, புதிதாக காட்டில் அலைந்துக் கொண்டு இருந்த யானையை ஓர் இடத்தில் கட்டிவைத்தால் அது எவ்வாறு கட்டுப்பாடாமல் ஓட நினைக்குமோ அது போல் என் உள்ளம் அவளை விட்டு பிரிய முடியாமல் துன்பப்படுகிறது எனத் தன் உள்ளத்து உணர்வைத் தோழனிடம் ஒரு தலைவன் எடுத்துரைப்பதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைவன் கூற்று

தலைவன், தலைவியின் களவு வாழ்க்கையின் போது தோழி தலைவனிடம், விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ள வருமாறு கூறுவதும், அவ்வாறு கூறிய பொழுது தலைவன் தோழியிடம் சத்தியம் செய்ததாகவும், சத்தியம் செய்த அந்நாளில் வராமையால் நீ செய்த சத்தியத்தில் நம்பிக்கை இல்லையென்று தோழி தலைவனிடம் கூறுவதாக வருணனை செய்கிறார்.

“எம் அணங்கினவே மகிழ்ந! முன்றில்
நனைமுதிர்பு புன்கின் பூத்தாழ் வெண்மணல்
வேலன் புனைந்த வெறிஅயர் களம்தொறும்
செந்நெல் வான் பொரி சிதறி அன்ன
எக்கர் நண்ணிய எம் ஊர் வியன் துறை
நேர் இறை முன்கை பற்றிச்
கூரர மகளிரோடு உற்ற சூளே”

(குறுந்தொகை-53)

புன்னை மரம் பூ பூத்து வெண்மையாக இருக்கின்ற அந்த இடம் நீ வராமையால் முருகன் வெறியாட்டு நடந்து செம்மையாக இருப்பது போல் தலைவிக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது. ஆகையால் எமது நிறிலையின் முன் நின்று எனக்கு சத்தியம் செய்தது பொய்யாகுமோ. உன் மீது வைத்த நம்பிக்கை பொய்யோ, விரைந்து வந்து தலைவியை மணம் செய்து கொள் என்று தலைவி தலைவனிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவி நீ எப்பொழுது திருமணம் செய்து கொள்ள வருவாய் என எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாள். விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ள வரவேண்டுமெனத் தலைவனிடம் தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

பொருள் வயிற் பிரிவு

வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவை பொருள். “வினையே ஆடவர்க்கு உயிர்” என்னும் பொன்மொழிக்கு ஏற்ப தலைவன் பொருள் தேடிச் செல்கிறான். அவ்வாறு சென்ற தலைவனின் பிரிவைக் கண்டு தலைவி வருத்தமடைதலைக் கோப்பெருஞ்சோழன் வருணனை செய்கிறார். அதாவது,

“அருளும், அன்பும் நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள் வயிற் பிரிவேர் உரவேர் ஆயின்
உரவேர் உரவேர் ஆக
மடவம் ஆக மடந்தை நாமே”

(குறுந்தொகை: 20)

பொருள் தேடிச் சென்ற தலைவன் பிரிவினால் தலைவி வருத்தமடைகிறாள். அப்பொழுது பொருள் தேடிச் சென்ற தலைவன் அறிவுடையவன் போலும், அவன் பிரிவினால் வருத்தமடையும் நான் அறிவில்லாதவன் போலவும், என் மனம் வருத்தமடைகிறது எனத் தலைவி தன் தோழியிடம் தன் மனவுணர்வை வெளிப்படுத்துவதாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தன் தோழியிடம் தலைவி, தன் தலைவன் தன் அருகில் இருப்பதையே விரும்புவதாகவும், பொருளின் விரும்பவில்லை என்பதையும் இப்பாடல் வரிகள் உணர்த்துகிறது.

தலைவன் கணா காணுதல் (நம்பிக்கைகள்)

சங்க இலக்கியத்தில் நிமித்தம், கனவு காணுதல், பல்லி பலன் முதலியவற்றில் நம்பிக்கை வைத்து இருந்தனர் இதில் தலைவன் கனவு கண்டமையும், கனவு காணும் பொழுது, தலைவியைக் கனவில் காண்பித்தமைக்குக் கனவுக்கு நன்றி சொல்வதாக இக்கவிஞர் படைத்துள்ளார்.

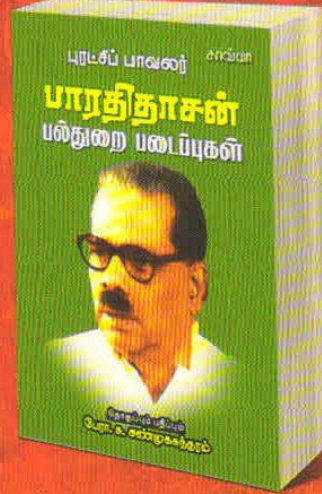
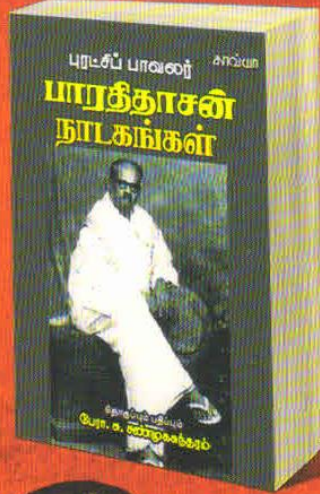
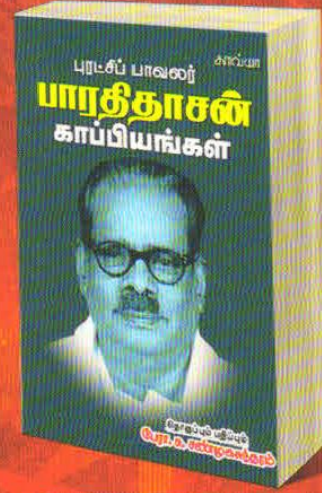
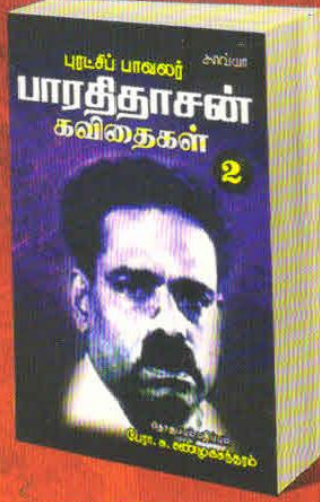
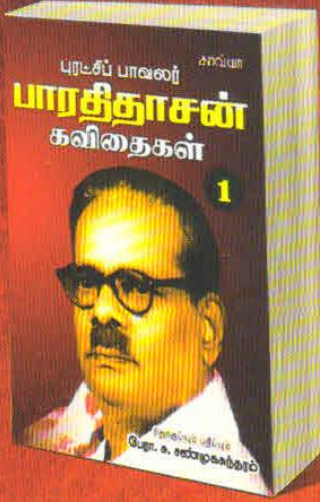
“வேளிற் பாதிரிக் கூன்மலர் அன்ன
மயிர்ஒர்பு ஒழுக்கிய அம்கலும் மாமை
நுண்புண் மடந்தையைத் தந்தோய் போல
இன்துயில் எடுப்பதி கனவே
எள்ளார் அம்ம துணைப்பிரிந் தோரே”

(பாலை - 147)

பொருள் தேடும் பொருட்டு பிரிந்துச் சென்ற தலைவன் பிரிந்து இருக்கும் காலத்தில் கனவில் தலைவியைக் காண்கிறான். அழகிய வேலைபாடுகள் நிறைந்த அணிகலன்களை அணிந்த தலைவியைத் தன்கனவில் கொண்டு வந்து காண்பித்தமைக்கு நன்றி கூறுவதாக இப்புலவர் படைத்துள்ளார்.

கோப்பெருஞ்சோழன் தன்புலமையில் அகவாழ்க்கையின் தலைவன் - தலைவி இருவரின் களவு, கற்ப வாழ்க்கையினைப் பற்றியும், அவ்வாழ்க்கையில் அவர்கள் எவ்வாறு அறத்தொடு செயல்பட்டனர் என்பதையும் அவர்கள் அறத்தொடு நிற்பதற்கு துணையாக இருந்த பாங்கர், பாங்கியர் பற்றியும் இப்புலவரின் படைப்பின் மூலம் ஆராய்ந்து அறியப்பட்டுள்ளது.

பாரதிதாசனின் மொத்த படைப்புகள் காவ்யாவின் சிறப்பு பதிப்புகள்

உணர்வைத்
தருவது தம்மே...

- ஆறு தொகுப்புகள்
- பக்கங்கள் ஏழாயிரம்
- மொத்தவிலை ஆறாயிரம்
- சலுகை விலை நான்காயிரம்

மீடும்புகள் நூல்கள் கிடைக்கும். தொடர்புக்கு : காவ்யா 044 -23726882 / 9840480232